

Sygn. akt I KK 34/20

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **lek. dent. J. B.**

uniewinnionego od zarzucanego mu przewinienia zawodowego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 października 2020 r.,

kwestii dopuszczalności kasacji

w związku z kasacją wniesioną przez pełnomocnika M. S.

od orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego

z dnia 5 kwietnia 2019 r., sygn. akt NSL Rep. (...)

zmieniającego orzeczenie Okręgowego Sądu Lekarskiego w [...].

z dnia 24 października 2018 r., sygn. akt Ko – (...)

na podstawie art. 112 pkt 1 u.i.l. w zw. z art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w art. 429 § 1 k.p.k.

postanowił:

- 1. pozostawić kasację pełnomocnika M. S. bez rozpoznania;**
- 2. zasądzić od M. S. na rzecz obwinionego J. B. kwotę 300 zł;**
- 3. obciążyć M. S. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Kasację od wskazanego na wstępie orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego

z dnia 5 kwietnia 2019 r. wniósł pełnomocnik M. S. Stosownie jednak do art. 57 ust. 1 u.i.l. pokrzywdzonym w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej lekarza jest jedynie osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca

osobowości prawnej, której dobro prawne zostało **bezpośrednio** (podkreślenie SN) naruszone lub zagrożone przez przewinienie zawodowe. Z opisu czynu zarzucanego lek. J. B. wynika, że dotyczy on naruszenia dóbr następujących pacjentów: A. M., H. P., A. P. i S. W. To zatem jedynie powyższe osoby mają w postępowaniu status pokrzywdzonego. Nie sposób jednak przyjmować, aby czynem zarzucanym obwinionemu został w bezpośredni sposób pokrzywdzony M. S. Z faktu, że wymienieni w opisie czynu pokrzywdzeni byli pacjentami lekarza M. S. nie wynika jego bezpośrednie pokrzywdzenie zachowaniem obwinionego. Pojęcie pokrzywdzonego relatywizuje się bowiem jedynie do zespołu znamion czynu będącego przedmiotem postępowania (uchwała Sądu Najwyższego z 15.09.1999 r., I KZP 26/99, OSNKW 1999/11-12, poz. 69).

Stosownie zaś do art. 95 ust. 1 u.i.l. (poza ministrem właściwym do spraw zdrowia i Prezesem Naczelnej Rady Lekarskiej) do wniesienia kasacji uprawnione są wyłącznie strony postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej lekarzy. Skoro M. S. nie powinien w tym postępowaniu uzyskać statusu strony, gdyż nie jest pokrzywdzonym, to nie był również uprawnionym do wniesienia kasacji. W tej sytuacji należało odmówić przyjęcia kasacji sporządzonej przez jego pełnomocnika jako wniesionej przez podmiot nieuprawniony (art. 112 pkt 1 u.i.l. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.). Skoro to jednak nie nastąpiło, to Sąd Najwyższy zobligowany był do pozostawienia wadliwie przyjętej kasacji bez rozpoznania (art. 112 pkt 1 u.i.l. w zw. z art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w art. 429 § 1 k.p.k.).

Dlatego też orzeczono, jak na wstępie.